

Ο σκοπός των εορτών.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Κυριακή προ της Χριστού Γεννήσεως σήμερα και εορτή πάντων των απ' αιώνος Θεώ ευαρεστησάντων, από Αδάμ έως και Ιωσήφ του μνήστορος. Κάθε χρόνο αυτή την ημέρα, αυτή την Κυριακή, ως ευαγγελική περικοπή ακούμε αυτόν τον κατάλογο των ονομάτων από τον Αβραάμ μέχρι και τον Ιωσήφ, τον μνήστορα της Παναγίας. Όλοι λίγο-πολύ γνωρίζουμε ότι όλοι αυτοί που αναφέρονται σ' αυτόν τον κατάλογο, και που είναι το γενεαλογικό δένδρο του Κυρίου, δεν είναι άγιοι, αλλά οι περισσότεροι είναι συνηθισμένοι άνθρωποι με πτώσεις, με αμαρτίες. Αναφέρονται και δυο, τρεις γυναίκες.

Από την πλευρά βέβαια των ανθρώπων τα πράγματα πήγαν όπως πήγαν, όμως ο Θεός είχε το σχέδιό του, είχε το πρόγραμμά του, και ό,τι κι αν ήταν οι άνθρωποι, τελικά ο Θεός έκανε εκείνο που ήθελε να κάνει. Ο Ιακώβ γέννησε τον Ιωσήφ, τον μνήστορα της Μαρίας, «εξ ης εγεννήθη Ιησούς ο λεγόμενος Χριστός» (Ματθ. 1:16). Στο τέλος-τέλος εμφανίσθηκε η Παναγία, από την οποία γεννιέται ο Χριστός. Τα πράγματα δηλαδή έφθασαν, οδηγήθηκαν, εκεί που ήθελε ο Θεός. Εγεννήθη ο Χριστός, έγινε άνθρωπος.

Θα έλεγε κανείς ότι κάπως έτσι συμβαίνει και με τον κάθε άνθρωπο, διότι η ανθρωπότητα είναι και ως ένας άνθρωπος. Κάπως έτσι συμβαίνει και με τον κάθε χριστιανό, ο οποίος τελικά μπαίνει στο σχέδιο του Θεού, μπαίνει στη βουλή του Θεού, μπαίνει στον δρόμο του Θεού. Μπορεί να περάσει κανείς από πολλές διακυμάνσεις. Να πέσει, να σηκωθεί, και να μοιάζει ο δρόμος του περίπου με αυτόν τον μακρύ δρόμο όλων αυτών των Προπατόρων του Κυρίου.

Εάν ρίξει κανείς μια ματιά στο παρελθόν του, στην όλη ζωή του, θα δει πολλά· και καλά και μη καλά και παράξενα. Θα δει πολλά τα οποία, τότε που γίνονταν, φαίνονταν ότι δεν είχαν καμιά σημασία, όμως όλα ο Θεός τα βάζει μέσα στο σχέδιό του, μέσα στον δρόμο αυτό και ο Θεός, εφόσον βέβαια δεν αντιδρά και εφόσον συγκατατίθεται η ψυχή, την οδηγεί στο τέλος.

Στο τέλος περίπου η καθεμιά ψυχή γίνεται Παναγία, εξ ης γεννιέται ο Χριστός. Διότι μέσα στην ψυχή του καθενός, του κάθε χριστιανού, τελικά πρέπει να γεννηθεί ο Χριστός. Όχι απλώς ο άνθρωπος να λύσει τα προβλήματά του, όχι απλώς να γίνει ένας καλός άνθρωπος, αλλά να κυοφορήσει τον Χριστό, να γεννήσει τον Χριστό. Θα έλεγε κανείς ότι ο σκοπός μας αυτός είναι. Ή, αν θέλετε, ο σκοπός της σαρκώσεως του Χριστού είναι να αξιωθεί ο καθένας, ο κάθε άνθρωπος, να δεχθεί μέσα του τον Χριστό, και να γεννηθεί εξ αυτού ο Χριστός. Δηλαδή η όλη ζωή του ανθρώπου να είναι όχι απλώς ζωή καλού ανθρώπου, αλλά ζωή Χριστού.

Ο κατάλογος των ονομάτων που αναφέρεται στην ευαγγελική περικοπή αυτή την ημέρα και που είναι το γενεαλογικό δένδρο του Χριστού μάς ενθαρρύνει όλους. Άσχετα ποια είναι η προϊστορία μας, άσχετα τι μας συνέβη, ακόμη, αν θέλετε, και τι

θα συμβεί, εάν τελικά μείνουμε στον Χριστό – ό,τι κι αν συμβεί, εμείς επιστρέφουμε στον Χριστό, μετανοούμε, αυτόν ζητούμε, αυτόν θέλουμε, γι' αυτόν ζούμε –, αρχίζουμε και σιγά σιγά συνειδητοποιούμε τον σκοπό μας. Όπως, όσο πλησίαζαν οι ημέρες του ερχομού του Χριστού, όλο και περισσότερο συνειδητοποιούσε αυτός ο λαός ότι έρχεται ο Μεσσίας, έτσι ακριβώς και εμείς συνειδητοποιούμε τον σκοπό μας.

Τελικά, ό,τι και να γίνει, ο Κύριος θα μας αξιώσει να μορφωθεί μέσα μας, όπως λέει ο απόστολος Παύλος (Γαλ. 4:19). Θα μας αξιώσει να γίνουμε κατάλληλοι να κατοικήσει μέσα μας, να μείνει μαζί μας, να μείνουμε μαζί του. Όχι για λίγο καιρό, όχι, αν θέλετε, σ' όλη μας τη ζωή αλλά στον αιώνα τον άπαντα.

Αυτός είναι ο σκοπός αυτών των ημερών, αυτός είναι ο σκοπός που κι αυτή την ώρα είμαστε εδώ στον ναό. Αυτός είναι ο σκοπός που γίνονται όσα γίνονται πάνω στη γη από μέρους του Θεού μέσα στην Εκκλησία. Αυτός είναι ο σκοπός που είμαστε χριστιανοί, και αυτό κατά βάθος ζητάει η ψυχή μας: να ενωθεί με τον Θεό, με τον πλάστη, με τον δημιουργό της. Να ενωθεί από εδώ δια της πίστεως, δια των έργων, να ενωθεί εν μυστηρίω. Να γεννηθεί μέσα μας ο Χριστός, να ζήσει κανείς εν Χριστώ, να ζήσει εν αυτώ ο Χριστός, να φύγει απ' αυτόν τον κόσμο με τον Χριστό και να ζήσει αιώνια με τον Χριστό.

Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου, “Συνάξεις Δωδεκαημέρου”, Πανόραμα Θεσσαλονίκης, 1999, σελ. 42.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>.